

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Co/543/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213415
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912213415.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej a členov senátu JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 8C/255/2012-44 zo dňa 25.06.2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.
Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č.k. 8C/255/2012-44 zo dňa 25.06.2014 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 514/2003 Z.z.“), keď v exekučnej veci v zákonnej lehote 15 dní od doručenia žiadosti písomne nepoveril súdneho exekútora na vykonanie exekúcie a k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia jej zamietnutím rozhodol až po uplynutí zákonnej lehoty. Náhradu trov konania žalovanému nepriznal. Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23NcC/405/2012 zo dňa 15.10.2012, vyjadrením žalovaného, obsahom spisu a pripojeného exekučného spisu 1Er/1372/2011.

Prvostupňový súd zistil, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde v Rimavskej Sobote pod č. 1Er/1372/2011 žalobca ako oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 01.06.2011 a súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia dňa 15.08.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. O žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia súd rozhodol uznesením zo dňa 30.08.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21.09.2011. Následne bola exekúcia zastavená uznesením zo dňa 14.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 01.12.2011. Na základe uvedeného súd konštatoval, že tvrdenie navrhovateľa, že k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 103 dní) je zavádzajúce, žalobcom tvrdená nečinnosť exekučného súdu nebola preukázaná. Naopak, z pripojeného exekučného spisu súd zistil, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia, ktorá bola doručená exekučnému súdu 15.08.2011 už dňa 30.08.2011 a to tak, že žiadosť súdneho exekútora zamietol. Navyše poukázal na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekúcie, podľa ktorého lehota 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti na vykonanie exekúcie. V

citovanom ustanovení je výslovne uvedené, že táto lehota sa nevzťahuje na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku, teda notársku zápisnicu a rozhodcovský rozsudok. V danom prípade v tejto konkrétnej exekučnej veci existovali oba dôvody, pri ktorých 15-dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, napriek tomu o žiadosti súdneho exekútora bolo rozhodnuté v zákonnej lehote. Prvostupňový súd následne konštatoval, že žalobca nepreukázal jednu zo zákonných podmienok pre vznik nároku na náhradu škody a nároku na nemajetkovú ujmu a to neprávny úradný postup okresného súdu. Preto sa v ďalšom konaní súd nezaoberal skúmaním otázky, či na strane žalobcu týmto tvrdeným nesprávnym úradným postupom vznikla škoda alebo iná nemajetková ujma a či existuje príčinná súvislosť medzi prípadným tvrdeným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, prípadne nemajetkovej ujmy na strane žalobcu, pretože žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá a exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok. Vo vzťahu k prieťahom v konaní prvostupňový súd poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR, konkrétne na rozhodnutia ústavného súdu vydané v konaní I.ÚS 66/02, II.ÚS 57/01, I.ÚS 63/00 a I.ÚS 42/01. Prvostupňový súd mal za to, že k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo a nemožno konštatovať, že v konaní došlo k zbytočným prieťahom pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a žalobu zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1 písm. d/, § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 514/2003 Z.z. a § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní poukázal na to, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s uvedenými dôvodmi. Podľa odvolateľa preto nebolo prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Súd ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania. Trval pritom na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Odvolateľ ďalej namietal, že okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenie okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešponduje s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Je dôležité skúmať nielen samotný moment, kedy exekučný súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil súdному exekútorovi. Žalobca namietal, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bezdôvodne určil sám, pričom dokazovanie vykonal listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Nie je ani zrejmé, či išlo o listiny založené v spise. Za dôkaz však v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise, a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Žalobca ďalej namietal, že súd zamietol žalobu v časti náhrady skutočnej škody z dôvodu jej nedôvodnosti, avšak úplne ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode vzniknutej z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov špecifikovaných podrobne v žalobe. V tejto žiadosti je podľa odvolateľa rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Z odôvodnenia rozsudku podľa odvolateľa nie je vôbec zrejmé, akou úvahou dospel súd k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. Rovnako sa tieto námietky týkajú aj chýbajúcich dôvodov pri nemajetkovej ujme. Žalobca hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offa, nepoučil žalobcu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť ďalšie dôkazy. Žalobca napokon namietal, že rozhodnutie vo veci neprichádza do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca podal proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie vykonané prvostupňovým súdom. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený v zmysle § 211 ods. 2 a § 156 ods. 1, 3 O.s.p., čo bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 26.05.2015, pričom napadnutý rozsudok okresného súdu bol odvolacím súdom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdený.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012

(1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. (1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

(2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. (1) Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní veci z dôvodov uvedených v odvolaní dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia vyčíslenej náhrady škody vo výške 759,24 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 151,85 Eur, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v exekučnom konaní, ktorý nesprávny postup mal spočívať v zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej (15-dňovej) lehoty, pričom exekučný súd v rozpore s § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) vykonal opätovné posúdenie práva na zaplatenie dlhu. Žalobca priamo v žalobe vzniesol námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil. Okresný súd doručil žalobný návrh žalovanému na vyjadrenie, podané vyjadrenie žalovaného k žalobe riadne doručil žalobcovi prostredníctvom pošty dňa 21.07.2014. Prvostupňový súd účastníkov konania na pojednávanie riadne predvolal, lehota na prípravu pojednávania bola zachovaná. Súd na pojednávaní po vykonanom dokazovaní vyhlásil rozsudok. Z obsahu spisu okresného súdu ďalej vyplýva, že prvostupňový súd si v rámci prípravy pojednávania zadovážil predmetný exekučný spis č. 1Er/1372/2011 (exekučná vec č. 8083/2011 vedená proti povinnej Anite Mátéovej), z ktorého vyplýva, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia dňa 15.08.2011. Oprávnený podal návrh na exekúciu 01.06.2011, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp. zn. SR 02648/11 zo dňa 29.04.2011. Exekučný súd uznesením sp. zn. 1Er/1372/11-10 zo dňa 30.08.2011 žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21.09.2011. Následne bola exekúcia zastavená uznesením exekučného súdu 1Er/1372/11-15 zo dňa 14.10.2011. Z uvedeného nesporne vyplýva, že tvrdenia žalobcu v žalobe, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 12.09.2011, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, s omeškaním viac ako 103 dní nemá oporu v zistenom skutkovom stave, ani nevyplyva z obsahu pripojeného exekučného

spisu. Uvedená žalobná námietka je preto nedôvodná. Súd uvádza, že v tomto prípade je zrejmé, že aj z dôvodu predkladania enormného množstva typových odvolaní žalobcom na rôzne sudy, odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami uvedenými v odôvodnení rozsudku okresného súdu. Ide len o zhrnutie rozličných dôvodov reagujúcich na rôzne dôvody zamietnutia návrhov na začatie konania prvostupňovými súdmi SR v obdobných veciach. V žalobe a odvolaní odvolateľ namieta nedodržanie lehoty na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Poukazuje na skutočnosť, že neboli splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania napriek skutočnosti, že termín pojednávania bol zo strany prvostupňového súdu riadne vytýčený a predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne doručené. V odvolaní je viacero rozporov a protirečení (o.i. odvolateľ argumentuje, že súd zamietol jeho návrh na prerušenie konania, ak keď v tomto konaní takýto návrh vôbec nepodal, tvrdí, že požiadal o odročenie pojednávania, avšak takýto návrh nepodal a pod.), žalobca pripisuje súdu závery, ktoré tento v odvolaní v napadnutom rozhodnutí nevyšlovil.

Odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie prvostupňového súdu. V plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu odkazuje. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladu zodpovednosti žalovaného za škodu je v celom rozsahu správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdý nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.) sa pri posudzovaní veci krajský súd zaoberal len námietkami odvolateľa a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolacia námietka, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca, nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania veci založil žalobca na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojím nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť veci, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu bez ďalšieho nie je ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdení žalobcu svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (napr. uznesenia NS SR sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013, 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013). Obdobne možno poukázať aj na uznesenie NS SR z 23.06.2013 sp. zn. 7Cdo/141/2013, podľa ktorého: „Dôvod na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 1 O.s.p.) nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31.05.2010 sp. zn. 3Nc/14/2010). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne svojím nesprávnym úradným postupom v inej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zák. č. 514/2013 Z.z.“ Rovnako možno poukázať aj na obdobnú rozhodovaciu prax v ČR pri zhodnej právnej úprave (napr. uznesenie NS ČR sp. zn. 31Nd/209/2009 zverejnené pod č. 65/2010 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania veci nevylúčil. Zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu rozhodujúceho o námietke zaujatosti (Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23NcC/405/2012-10 zo dňa 15.10.2012) bolo účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolacia námietka žalobcu, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania a vykonaním dokazovania v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie, rovnako nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie okresný súd doručil právnenému zástupcovi žalobcu riadne a včas s poskytnutím 5-dňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu boli splnené zákonné podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Tvrdenie žalobcu, že okresný súd ignoroval jeho žiadosť o odročenie pojednávania nemá oporu v súdnom spise, pretože takýto návrh žalobca v tejto prejednávanej veci nepodal. Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo

ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), toto však okrem oboznámenia so žalobou a vyjadrením žalovaného pozostávalo len s oboznámením sa s listinami z exekučného spisu 1Er/1372/2011, ktoré ako dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca priamo v žalobe. Žalobca bol účastníkom uvedeného exekučného konania 1Er/1372/2011 a obsah exekučného spisu mu bol nepochybne známy, pretože všetky rozhodnutia v exekučnom konaní mu boli riadne doručené. Iné dokazovania okresný súd nevykonal. Zákonným postupom okresného súdu nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom a k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Žalobcova námietka, že prvostupňový súd neprípustne skrátil dokazovanie a žalobcu nepoučil o možnosti predkladať dôkazy je potrebné uviesť, že ani táto námietka nezodpovedá obsahu súdneho spisu. Žalobca bol poučený o tom, že má právo predkladať dôkazy do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania v prílohe predvolania na súdne pojednávanie. Napriek riadnemu predvolaniu sa na toto pojednávanie žalobca nedostavil a ani nepožiadaval o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov. Navyše táto námietka ani nekorešponduje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, keďže žaloba nebola zamietnutá z dôvodu, že žalobca nepreukázal výšku škody, ale z dôvodu, že nebola splnená podmienka zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, pretože nebol zistený nesprávny úradný postup, o ktorom tvrdil žalobca, že takýmto postupom je.

Pokiaľ žalobca namietal, že prvostupňový súd pochybil, keď v rozhodnutí o podanej žalobe rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, pričom v čase vydania meritórneho rozhodnutia nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, súd uvedenú námietku považoval za neodôvodnenú, keďže nekorešponduje s obsahom súdneho spisu, ani s výrokom obsiahnutým v napadnutom rozhodnutí, pretože návrh na prerušenie konania žalobca nepodal (tak, ako už bolo vyššie uvedené) a prvostupňový súd o takomto návrhu nerozhodoval ani v napadnutom rozsudku, ani samostatným rozhodnutím.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho nezaobera vôbec uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom, ani túto námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (nesprávny úradný postup exekučného súdu). Nebolo preto potrebné, aby sa prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberal nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto nespôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Keďže žalobca v súdnom konaní nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu, príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, nevzniklo mu právo na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Okresný súd nepostupoval v rozpore s Exekučným poriadkom, jeho konanie nevykazuje znaky nesprávneho úradného postupu v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. Prvostupňový súd správne právne odôvodnil, prečo žalobe nevyhovetl.

Odvolací súd vychádzajúc z úvah a právnych záverov uvedených vyššie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil, vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov (§ 206 ods. 2 O.s.p.), pri rozhodovaní o ktorých správne prvostupňový súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Tieto si však do doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a ich vznik nemal odvolací súd preukázaný ani zo súdneho spisu, preto odvolací súd náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.